

percutite eum et interficite: nolite timere. Ego enim sum qui precipio vobis. Roderamini: et estote viri fortes. fecerunt ergo pueri absalon aduersum ammon: sicut preceperat eis absalon. Surgentesque omnes filij regis: ascenderunt singuli mulas suas et fugerunt. Cumque adhuc pergerent in itinere: fama peruenit ad dauid dicens. Percussit absalon omnes filios regis: et non remansit ex eis saluus vnus. Surrexit itaque rex dauid: et scidit vestimenta sua et cecidit super terram: et omnes serui illius qui assistebant ei: sciderunt vestimenta sua. Respondens autem ignobab filius semmias fratris dauid dixit. Ne estimet dominus meus rex quod omnes pueri regis occisi sunt. Annus solus mortuus est: qui in odio absalon erat posuit: et die qua opprimit thamar sororem eius. Nunc ergo ne ponat dominus meus super cor suum verbum istud dicens: omnes filij regis occisi sunt: qui ammon solus mortuus est. Fugit autem absalon. Et eleuauit puer speculator oculos suos et aspexit: et ecce populus multus veniebat per iter deuini et latere montis. Dixit autem ignobab ad regem. Ecce filij regis assunt: iuxta verbum cui tui: sic factum est. Cumque cessasset loqui: apparuerunt ei filij regis. Et intrantes leuauerunt vocem suam: et fleuerunt. Sed et rex et omnes qui erant cum eo: fleuerunt ploratu magno nimis. Porro absalon fugiens abiit ad tholmai filium ammur regis gessur. Iuxta ergo dauid filium suum ammon multis diebus. Absalon autem cum fugisset et venisset in gessur: fuit ibi tribus annis: cessauitque rex dauid persequi absalon: eo quod consolatus esset super ammon interitum. **III** intelligens autem ioab filius sacrie quod rex regis verbum esset ad absalon: misit thecua et tulit inde mulierem sapientem:

dixitque ad eam. Iugere te simula: et induere veste lugubri: et ne ungatur oleo: ut sis sibi mulier iam plurimo tempore lugens mortui. Et ingredieris ad regem: et loqueris ad eum sermones huiusmodi. Posuit autem ioab verba ista in ore eius. Itaque cum ingressa fuisset mulier thecua ad regem: cecidit coram eo super terram: et adorauit et dixit. Secua me rex. Et ait ad eam rex. Quid cause habes? Que respondit. Oheu mulier vidua ego sum. Mortuus est mihi vir meus: et ancille tue erant duo filij: qui rixati sunt aduersum se in agro multique erat qui eos prohibere posset: et percussit alter alterum et interfecit eum. Et ecce cunctus gens vniuersa cognatio: aduersum ancillam tuam dicit. Vade cum qui possit faciem suam ut occidamus eum pro anima fratris sui quem interfecit: et detinamus heredem: et querat exingueret ancillam meam que relicta est: ut non super virum meo nomen et reliquie super terram. Et ait rex ad mulierem. Vade in domum tuam: et ego iubebo pro te. Dixitque mulier thecua ad regem. In me domine mihi rex sit iniustas et in domo patris mei: rex autem et thronus eius sit innocens. Et ait rex. Qui contra dixerit tibi adduc eum ad me: et ultra non addet ut tangat te. Que ait. Recordetur rex domini dei sui ut non multiplicentur proximi sanguinis ad violandum: et nequaquam interficiat filium matris. Qui ait. Vixit dominus: quia non cader de capillis filij tui super terram. Dixit ergo mulier. Loquatur ancilla tua ad dominum meum regem verbum. Et ait. Loquere. Dixitque mulier. Quare cognasti huiusmodi rem contra populum dei: et locutus est rex verbum istud ut peccet: et non reducat eundem suum? Omnes morimur: et quasi aque dilabimur in terram que non reuertitur. Nec vult deus prae-

animam: sed retradat cogitans ne penitus peccet qui abiectus est. Nunc igitur veni ut loquar ad dominum meum regem: verbum hoc: presente populo. Et dixit. Ancilla tua. Loquar ad regem: si quo modo faciat rex verbum ancille sue. Et adiuit rex ut libere ancilla sua: de manu omnium qui volebant de hereditate domini decerere: et filium meum simul. Dicit ergo ancilla tua: ut fiat verbum domini mei regis: sicut sacrificium. Sicut enim angelus domini: sic est dominus meus rex: ut nec benedictione nec maledictione moueat. Unde et dominus deus tuus est meus. Et respondens rex dixit ad mulierem. Ne abscondas a me verbum: quod te interrogo. Dixitque ei mulier. Loquere domine mihi rex. Et ait rex. Nunquid manus ioab tecum est in omnibus istis? Respondit mulier et ait. Per salutem anime tue domine mihi rex: nec ad similitudinem nec ad deperatam est rex omnibus hijs que locutus est dominus meus rex. Seruus enim tuus ioab ipse precepit michi: et ipse posuit in os ancille tue omnia verba hec: ut verteret figuram sermonis huius. Seruus enim tuus ioab precepit istud. Tu autem domine mihi rex sapiens es: sicut habet sapientiam angelus dei: ut intelligas omnia super terram. Et ait rex ad ioab. Ecce placatus sum verbum tuum. Vade ergo et reuoca puerum absalon. Cadenque ioab super faciem suam in terram adorauit: et benedixit regi. Et dixit ioab. Hodie intellegit seruus tuus: quia inveni gratiam in oculis tuis domine mihi rex. Fecisti enim sermonem domine mihi rex serui tui. Surrexit ergo ioab et abiit in gessur: et adduxit absalon in iherusalem. Dixit autem rex. Reuertatur in domum suam: et faciem meam non videat. Reuersus est itaque absalon in domum suam: et faciem regis non vidit: porro sicut

absalon: vir non erat pulcher in omni iherusalem: et decorus nimis. A religio predis usque ad verticem: non erat in eo ulla macula. Et quando tondetur capillum: semel autem in anno tondebatur: quia graue habebat eum relaries: ponderabat capillos capitis sui ductis siclis potest publico. Nunc sunt autem absalon filij tres: et filia vna nomine thamar elegantis forme. Mansitque absalon in iherusalem duobus annis: et faciem regis non vidit. Misit itaque ad ioab: ut mitteret eum ad regem. Qui noluit venire ad eum. Cumque secundo misisset: et ille nolisset venire ad eum: dixit seruis suis. Scitis agrum ioab iuxta agrum meum: habentem messum ordi. Ite igitur: et succedite eum igni. Succenderunt ergo serui absalon legetem igni. Et venientes serui ioab scissis vestibus suis dixerunt. Succenderunt serui absalon partem agri igni. Surrexitque ioab et venit ad absalon in domum eius: et dixit. Quare succenderunt tui mihi legetem meum igni? Et respondit absalon ad ioab. Misisti ad te obsecras ut reires ad me: et mitterem te ad regem: et diceret ei. Quare veni de gessur? Melius michi erat ibi esse. Obsecro ergo ut videam faciem regis. Quod si memor est iniustitias mee interficiat me. Ingressus itaque ioab ad regem: nuntiavit ei omnia. Vocatusque est absalon et intrauit ad regem: et adorauit super faciem terre coram eo. **IV** Consultatusque est rex absalon. **III** gatur post hec fecit sibi absalon currus et equites: et quinquaginta viros qui precederent eum. Et mane resurgens absalon stabat iuxta introitum porte in via: et omne virum qui habebat negotium ut veniret ad regis iudicium vocabat absalon ad se: et dicebat. De qua ciuitate es tu? Qui respondens aiebat. Ex vna